

D Z I E N N I K
U R Z E D O W Y

Województwa Sandomierskiego:

w Radomiu dnia 4. Stycznia 1829.

Pr. 609

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, usque obtemperare.

Wydział Wojskowy Sekcyi Policyina Nro. 70,859.

KOMMISSYA WOJEWÓDZTWA SANDOMIERSKIEGO.

Reskryptem Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Policyi z dnia 12. Grudnia r. b. Nro. 5,027. upoważnioną zostawszy do umieszczenia w Dzienniku Wojewódzkim Odezwy Towarzystwa Dobroczyńności Województwa tutejszego jeszcze pod dniem 15. Sierpnia r. b. wygotowaney, uwiadomiający o zamiarze otworzenia Szpitala publicznego dla 10. chorych ubogich w Mieście Wojewódzkim Radomiu nieomieszkuie Kommissya Wojewódzka pospieszyć o przestaniem przez ię tu umieszczenie tak mięj dla serc czułych wiadomości, a razem donieść że Szpital ten z dniem 1. Listopada r. b. otworzony iuż, zamierzoną liczbę chorych mieści, z pomiędzy której nawet kilkanaście osób do zdrowia przywróconych, świeżym są dowodem, ile zbawiennych korzyści Instytutu dobroczynne społeczeństwa zapewniają.

Odezwę wzmiarkowaną Kommissya Wojewódzka dosłownie poniżej domieszcza, sądząc że cel ięj trafi do przekonania serc czułych i w dążności osiągnięcia onego pozyska przychylnie wsparcie i ciągłą ich troskliwość bez ięj podobne zakłady utrzymać się niemogą, dla świeżo zaprowadzonego upamięć zdoła.

Radom dnia 20. Grudnia 1828 r.

Przez DEBOLI.

Sekretarz Jiny R: Roszkowski.

O D E Z W A

Towarzystwa Dobroczyńności Województwa Sandomierskiego

Uwiadaniająca o zamiarze otworzenia Szpitala w Mieście

Wojewódzkim Radomiu.

Nietayno Wam iest Szanowni Obywatele i Mieszkańcy Województwa Sandomierskiego, iż Towarzystwo Dobroczyńności od roku 1814. w temże Woje-

Wództwie istnieje, wierne powołaniu swojemu od momentu zawiązania się swegołożyło naysilniejsze starania na to, aby godnie odpowiedzieć powołaniu swemu, i o ile możność dozwalała bydź użytecznym cierpiący ludzkości.

Coroczne usprawiedliwianie się z czynności, zdawanie sprawy z funduszków i wydatków, wykazujące cele i źródła na jakie i z jakich czerpane, tudzież obracane były, niemogą nieprzypominać Wam Szanowni Współ-Obywatele, że ci którzy z pośródka Was poświęcili się téj usłudze, działając podług raz przyjętych zasad, nieprzestawali dążyć zawsze do jednego zamiaru, wzniesienie Szpitala w Mieście Woiewódzkim Radomiu, dla chorych, nieszczęśliwych i zapewnienia przytulku tym, których los przeciwny przywiódł do szukania pomocy bliźnich; a chociaż powody podobney Instytucyi niemogą pochodzić tylko z czystego natchnienia serc czulością obdarzonych, nie będzie przecie od rzeczy powtórzyć to, co już tyle razy w zdaniu sprawy Towarzystwo ogłaszało to jest: pierwsze założenie zasad i następne onych rozwinięcie.

Jeszcze w roku 1814. w teyże epoce kiedy na ziemi naszey nie oschły szlady pożaru owezasowey Wojny, kiedy z rozmaitych klęsk mnóstwo nieszczęśliwych ofiar narzucało czulemu oku widok udręczający. Owezasowy Burmistrz Miasta Woiewódzkiego Radomia Wny Józef Królikowski, podał pierwszą myśl zawiązania Towarzystwa Dobroczynności, z obowiązkiem wyszukiwania źródeł zasłki, a z nich wspierania nayszczęśliwszych.

Po otrzymaniu na to upoważnienia od Władz Kraiowych Towarzystwo to, początkowie z pięciu osób złożone, zajmowało się troskliwie swoim przeznaczeniem, a iakkolwiek w początkach zawsze trudności mających, ograniczać się musiało na miernych funduszach, Xięga przecieź rachunkowa przekonywa dostatecznie, że niemala liczba nieszczęśliwych pobierała na potrzeby naysnagleyse pomoc, i żaden z potrzebujących wsparcia, nieodszedł bez opatrzenia.

Owezasowe Władze byłego Departamentu Radomskiego, mianowicie JWny Józef Hirabia Małachowski Prefekt, a następnie Wny Teodor Kosicki Zastępca Jego, jako pierwszy Radca starali się nieść pomoc usiłowaniom Towarzystwa i z téj strony po nawiększy części źródła funduszków były nastężone.

Przy rozwinięciu Władz Królestwa w roku 1816. obejmujący styr Prezesa Kommissyi Woiewództwa Sandomierskiego JWny Antoni Kochanowski nieubliżył równie swoiemy pomocy i o ile tylko od niego zależało, chętnie niósł pomoc; — w roku 1817. JWny Ignacy Badeni dziś Radca Stanu Dyrektor Jeneralny Funduszków Kommissyi Rządowey Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, na ów czas Prezes Kommissyi Woiewództwa tuteyszego, zajął się

z szczególniejszą troskliwością rozwinięciem początkowego zawiązku. W dniu 11. Września tegoż roku w Uroczystość Imienia Błogosławioney Pamięci Naysniejszego ALEXANDRA Igo Cesarza Wszech Rosyi i Króla Polskiego, ogłosił nowe ustawy, zachęcił do składania dobrowolnych ofiar, a nieograniczając liczby członków, rozciągnął Towarzystwo do całego Woiewództwa i nazwał go Towarzystwem Dobroczynności Woiewództwa Sandomierskiego.

Ustawami pod ówczas uchwalonemi i przyjętymi, z insynuacji Tegoż JW. Badeniego, Towarzystwo Dobroczynności z obowiązało się poświęcić istnienie swoje drogiemy Pamięci Imieniowi Naysniejszego ALEXANDRA jako Wskrzesiciela Królestwa Polskiego, postanowiło na ten koniec zgromadzać się corocznie po wszystkie czasy w dniu 11. Września i zdawać sprawę z czynności swoich, podzieliło fundusze na stałe i rochodowe, oznaczyło źródła dla każdego osobne, i z pierwszych to jest stałych, już wtenczas zamierzyło wzniesć Dom robót dla Ubogich i przytułek dla chorych mieście mający; — Uchwadło wrescie iż mający chęć należeć do Towarzystwa Dobroczynności, za przedstawięniem dwóch członków już należących, obowiązany jest zapisać Imię swoje do Xiążki na to umyślnie przygotowaney, opłacić przy wstępie Złotych osmnaście, uzyskać Patent na Członka, zapewnić ofiarę w miarę chęci i możności i ciągle wspierać usilność dążącą do otarcia łez nieszczęściwym.

Blisko sześćdziesiąt nayszukomitszych Obywateli i Urzędników tak Cywilnych iako i Woyskowych, w tymże samym dniu przyjęło obowiązki Towarzystwa, a wybrany do przewodniczenia ś. p. JWny Michał Straż były Prezes Trybunału w ciągu roku 1817/18. zajmował się gorliwie utrzymaniem ustaw i pomnożeniem funduszków, a następnie z niemniejszą gorliwością w roku 1818 przewodniczył Towarzystwu W. Kazimierz Popiel Sędzia Trybunału tuteyszego.

W roku 1819. zaproszony na Prezesa Towarzystwa ś. p. JWny Walenty Olski były Prezes Trybunału, zajął się szczególniejszą troskliwością dobru ubogich, a dążąc do raz obranego celu w przeciągu lat niespełna pięciu to jest: 1819. 1820. 1821. 1822 i 1823. doprowadził fundusz stały do téj samozności, że z tegoż wystawionym został dla Ubogich Dom przy Ulicy Krakowskiy iak dziś stoi, a iaki niezaprzeczenie za Jego staraniem jest wzniesionny, zawczesna śmierć tego Męża w roku 1823. zgasłego, niedopuszcila cieszyć mu się oglądaniem spełnienia gorących Jego chęci, tylu pożądaney i tak troskliwie popieraney Instytucyi Szpitala.

Wództwie istnieje, wierne powołaniu swojemu od momentu zawiązania się swego łożyło najsilniejsze starania na to, aby godnie odpowiedzieć powołaniu swemu, i o ile możność dozwalała być użytecznym cierpiący ludzkości.

Coroczne usprawiedliwianie się z czynności, zdawanie sprawy z funduszków i wydatków, wykazujące cele i źródła na jakie i z jakich czerpane, tudzież obracane były, niemogą nieprzypominać Wam Szanowni Współ-Obywatele, że ci którzy z pośrodku Was poświęcili się téj usłudze, działając podług raz przyjętych zasad, nieprzestawali dążyć zawsze do jednego zamiaru, wzniesienie Szpitala w Mieście Woiewódzkim Radomiu, dla chorych, nieszczęśliwych i zapewnienia przytulku tym, których los przeciwny przywiódł do szukania pomocy bliźnich; a chociaż powody podobny Instytucyi niemogą pochodzić i tylko z czystego natchnienia serc czułością obdarzonych, nie będzie przecie od rzeczy powtórzyć to, co już tyle razy w zdaniu sprawy Towarzystwo ogłaszało to jest: pierwsze założenie zasad i następne onych rozwinięcie.

Jeszcze w roku 1814. w téżé epoce kiedy na ziemi naszéj nie oschły szlady pożaru owezasowéj Wojny, kiedy z rozmaitych klęsk maństwo nieszczęśliwych ofiar narzucało czulemu oku widok udręczający. Owezasowy Burmistrz Miasta Woiewódzkiego Radomia Wny Józef Królikowski, podał pierwszą myśl zawiązania Towarzystwa Dobroczynności, z obowiązkiem wyszukiwania źródeł zasilku, a z nich wspierania najnieszczęśliwszych.

Po otrzymaniu na to upoważnienia od Władz Kraiowych Towarzystwo to, początkowé z pięciu osób złożone, zajmowało się troskliwie swoim przeznaczeniem, a iakkolwiek w początkach zawsze trudności mających, ograniczać się musiało na mierznych funduszach, Xiega przecież rachunkowa przekonywa dostatecznie, że niemala liczba nieszczęśliwych pobierała na potrzeby nagnagleyse pomoc, i żaden z potrzebujących wsparcia, nieodszedł bez opatrzenia.

Owezasowe Władze byłego Departamentu Radomskiego, mianowicie JWny Józef Hrabia Małachowski Prefekt, a następnie Wny Teodor Kosicki Zastępcą Jego, jako pierwszy Radca starali się nieść pomoc usiłowaniam Towarzystwa i z téj strony po największój części źródła funduszków były następczone.

Przy rozwinięciu Władz Królestwa w roku 1816. obeynujący stył Prezesa Kommissyi Woiewództwa Sandomierskiego JWny Antoni Kochanowski nieubliżył równie swoiéj pomocy i o ile tylko od niego zależało, chętnie niósł pomoc; — w roku 1817. JWny Ignacy Badeni dziś Radca Stanu Dyrektor Jeneralny Funduszków Kommissyi Rządowéj Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, na ów czas Prezes Kommissyi Woiewództwa tuteyszego, zajął się

z szczególniejszą troskliwością rozwinięciem początkowego zawiązku. W dniu 11. Września tegoż roku w Uroczystość Imienia Błogosławionéj Pamięci Najjaśniejszego ALEXANDRA Igo Cesarza Wszech Rosyi i Króla Polskiego, ogłosił nowe ustawy, zachęcił do składania dobrowolnych ofiar, a nieograniczając liczby członków, rozciągnął Towarzystwo do całego Woiewództwa i nazwał go Towarzystwem Dobroczynności Woiewództwa Sandomierskiego.

Ustawami pod ówczas uchwalonemi i przyjętymi, z insynuacyi Tegoż JW. Bardeniego, Towarzystwo Dobroczynności z obowiązało się poświęcić istnienie swoje drogiéj Pamięci Imieniowi Najjaśniejszego ALEXANDRA jako Wskrzysziciela Królestwa Polskiego, postanowiło na ten koniec zgromadzać się corocznie po wszystkie czasy w dniu 11. Września i zdawać sprawę z czynności swoich, podzieliło fundusze na stałe i rozchodowe, oznaczyło źródła dla każdego osobne, i z pierwszych to jest stałych, już wtenczas zamierzyło wzniesć Dom robót dla Ubogich i przytułek dla chorych mieścić mający; — Uchwaliło wrescie iż mający chęć należeć do Towarzystwa Dobroczynności, za przedstawieniem dwóch członków już należących, obowiązany jest zapisać Imię swoje do Xiązki na to umyślnie przygotowanéj, opłacić przy wstępie Złotych osmnaście, uzyskać Patent na Członka, zapewnić offiarę w miarę chęci i możności i ciągle wspierać usilność dążącą do otarcia łez nieszczęśliwym.

Blisko sześćdziesiąt najznakomitszych Obywateli i Urzędników tak Cywilnych jako i Woyskowych, w tymże samym dniu przyjęło obowiązki Towarzystwa, a wybrany do przewodniczenia ś. p. JWny Michał Straż byłý Prezes Trybunału w ciągu roku 1817/18. zajmował się gorliwie utrzymaniem ustaw i pomnożeniem funduszków, a następnie z niemniejszą gorliwością w roku 1818 przewodniczył Towarzystwu W. Kazimierz Popiel Sędzia Trybunału tuteyszego.

W roku 1819. zaproszony na Prezesa Towarzystwa ś. p. JWny Walenty Ołowski byłý Prezes Trybunału, zajął się szczególniejszą troskliwością dobru ubogich, a dążąc do raz obranego celu w przeciągu lat niespełna pięciu to jest 1819. 1820. 1821. 1822 i 1823. doprowadził fundusz stały do téj zamożności, że z tegoż wystawionym został dla Ubogich Dom przy Ulicy Krakowskiéj iak dziś stoi, a iaki niezapreczenie za Jego staraniem jest wzniesiony, zawczesna śmierć tego Męża w roku 1823. zgastego, niedopuszcila cieszyć mu się oglądaniem spełnienia gorących Jego chęci, tylu požądany i tak troskliwie popieraný Instytucyi Szpitala.

Wybrany następnie JWny Felix Gawdzicki w ciągu roku 1824. niezawiedli zaufania Towarzystwa, nieoszczędził usiłowań w zbieraniu funduszków i godnie odpowiedział swemu powołaniu.

W roku 1825. na usilne naleganie i przytoczenie starganych sił, Towarzystwo Dobroczynności niemogło nadal uprosić tegoż JWgo Gawdzickiego za zgodnem przeto życzeniem zaprosiło JWgo Stanisława Piwnickiego dziś Nadzwyczajnego Rady Stanu Prezesa Kommissyi Woiewództwa Kaliskiego, a na ów czas tutejszego, który pomimo mozolnych prac połączonych z Urzędem Prezesa Kommissyi Woiewódzkiej, nie tylko niewymówił się od dzielenia trudów Towarzystwa, ale nadto zajmował się z zwykłą sobie gorliwością tym wszystkim cokolwiek do powiększenia funduszków, do zbliżenia zamierzonego celu, wzniesienia Szpitala, i do uwieńczenia dobrych chęci Towarzystwu posłużyć mogło. Zdanie Sprawy z roku 1825/26. drukiem ogłoszone, bliższe w tym mierze przynosi przekonanie, a zaś Akta Towarzystwa wyjaśniaia, ile trudności, z jakich dotąd wiele jeszcze na przeszkodzie pozostaie, co do zamierzonego wzniesienia Szpitala pokonywać musiał.

Od roku 1826. włącznie Towarzystwo Dobroczynności w składzie dzisiejszym niepoprzestaie łożyć ciągłych usiłowań, względem zapewnienia przytułku dla ubogich, a wsparte silnem i gorliwym przykładaniem się współ Członka swego JWgo Henryka Debolego dzisiejszego Prezesa Kommissyi Woiewódzkiej, który obok przeciążających trudów z powołania obecnego wypływających, nieprzestaie wspierać Towarzystwo to światłą radą swoją, to pomocą z stosunków urzędowania korzystną.

Zamierzyło z dniem 1. Października r. b. w Mieście Woiewódzkim Radomiu w Domu własnym przy Ulicy Krakowskiéj otworzyć Szpital z własnych funduszków na utrzymanie dziesięciu osób chorych, ciągle opatrywać się mających, ustanowić tymczasową Administracją tegoż, ile może być najkorzystniejszą, i nieść pomoc o tyle, o ile zamożność funduszków, a następnie wsparcie serc czułością obdarzonych, dozwoli.

Szpital ten z powodów już wyżéj przytoczonych, to iest: na uwiecznienie Pamiątki Żmienia Wskrzesiciela Polski, Towarzystwo Dobroczynności ogłasza pod Imieniem Opieki Sgo ALEXANDRA, gruntując Postanowienie to na zezwoleniu samegoż Wiekopomnéj pamięci Najjaśniejszego Cesarza i Króla ALEXANDRA Igo który na stosowne doniesienie Towarzystwu Dobroczynności nie tylko wysoką decyzją swą potwierdzającą Towarzystwo w roku 1821. z opawy datowaną przez JWgo Ministra Sekretarza Stanu objawioną, swoje ukontento-

wanie ale nawet życzenia, aby Towarzystwo w usiłowaniach swoich nieustawało, oświadczyć łaskawie raczył.

Na ten więc koniec Towarzystwo Dobroczynności mając sobie już zapewnioną z strony Lekarzy i Aptekarzy miejscowych pomoc; odywa się do Was Szanowni Obywatele i mieszkańcy, abyście usiłowanie takie wesprzeć raczyli, nieodmawiającie pomocy swojej, już tylkokrotnie doświadczanę, ku wzniesieniu tak zbawiennego Instytutu, nie dopuszczając upaść tak czystem usiłowaniom, a lzy nieszczęśliwych które z waszego przyłożenia się, otarte zostaną, wynagrodzą hojnie udział darów waszych. Każda ofiara, czy to w gotowych pieniądzech, czy w zbożu, czy w leguminach, czy wreszcie w efektach, mianowicie bieliznie i odzież z wdzięcznością przyjętą i zapisaną zostanie do Księgi wiecznéj dobrowolnych ofiar, z których Instytut ten przysłą zamożność czerpać będzie.

Ofiary wszelkie adressowane bydź mogą w pieniądzech na ręce Wgo. Jana Pusztyniki Kassyera, a w zbożu i innych emolumentach na ręce Administracyi. Otwartą wreszcie będzie księga, do której tak pragnący bydź uczestnikami prac Towarzystwa, iak równie wszyscy inni ofiary z swéj strony, czy stale, czy częściowo, czy na raz ieden zapisywać mogą.

Działo się na posiedzeniu Towarzystwa Dobroczynności, dnia piętnastego Mca Sierpnia 1828 r.

Prezes A. N. Witkowski.

Kleczkowski S. T.

Wydział Skarbu Sekcyja Ekonomiczna Nro. 67,057.

KOMMISSYA WOIEWÓDZTWA SANDOMIERSKIEGO.

OBWIESZCZENIE.

Podaje do publicznej wiadomości, że następujące Dobra Rządowe w Woiewództwie Sandomierskim położone, wolne są do wydzierzawienia od 1. Czerwca 1829 roku w drodze publicznej licytacyi, która się zaczynać będzie od summ poniżéj wyrażonych w terminach następujących:

[dnia 28. Stycznia 1829 r.]

1. Ekonomia Kunów pro 1829/31.	—	Złp. 28,579. gr. 28.
2. Dobra Pękostawice pro 1829/31.	—	— 6,011. gr. 20.
3. Wóytostwo Pękostawice pro 1829/30.	—	— 1,000.
4. Ekonomia Przedbórz pro 1829/30.	—	— 17,260.
5. Folwark Makoszyn pro 1829/30.	—	— 2,650.

— 6 —
dnia 29. Stycznia 1829 r.

6. Starostwo Ryczów pro 1829/32.	—	Złp. 10,844.
7. Wójtostwo Łoiowice pro 1829/30.	—	— 200.
8. Wójtostwo Berdechów pro 1829/35.	—	— 496.
9. Sołtystwo Stodoły pro 1829/35.	—	— 612. gr. 4.

Każdy więc pretendent opatrzonej w kwalifikacyą Postanowieniem Namiestnika Królewskiego z dnia 24. Stycznia 1818 r. przepisana, tudzież w gotowizne na vadium 1/4. części summy roczney wyrównyujące, stawić się zechce na terminach oznaczonych w Biórze Kommissyi Woiewódzkiej w Radomiu, gdzie licytacya odbywać się będzie, i warunki do licytacyi w każdym czasie wolne są do przewrzenia.

Radom dnia 13. Grudnia 1828 r.

Prezes DEBOLI.

Sekretarz Jlny R: Roszkowski.

Wydział Skarbu Sekcyi Ekonomiczna Nro. 65,737.

KOMMISSYA WOJEWÓDZTWA SANDOMIERSKIEGO.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Dla ostatecznego załatwienia obrachunku z Dóbr inkameracyjnych Starostwa Radomskiego, podaje do publiczney wiadomości sukcesorom JWgo Alexandra Potkańskiego byłego Starosty Starostwa wspomnionego w dniu 27. Listopada 1821 r. zmarłego, mianowicie:

- 1) Antoniemu Potkańskiemu w Grodzisku w Obwodzie i Woiewództwie Mazowieckim mieszkającemu.
- 2) Kacjanowi Potkańskiemu w Pulku 4. Ułanów.
- 3) Konstancyi Andrzeja Woyciechowskiego żonie w Łaziskach Powiecie Kaźnierskim.
- 4) Katarzynie Modlińskiej tamże.
- 5) Teodorze Moduszejskiej w Końskich.
- 6) Teressie Domaniewskiej w Gubernii Podolskiej w Iwankowcach.
- 7) Jozefii Chojńskiej w Makowie.
- 8) i po zmarłej Eufemii z Potkańskich Kwaśniewskiej dzieci w Chruslicach.

Ze ukończenie tej czynności poruczone zostało Ur: Szklenarskiemu Assessorowi Honorowemu Kommissyi Woiewództwa tutejszego, z oznaczeniem terminu prekluzywnego tak dla niego iako i rzeczonych sukcesorów byłego dożywotnika na dzień 14. Stycznia 1829 r. żeby więc czynność ta prekluzyją zawarowaną z wszelkiem bezpieczeństwem sukcesorów posiadacza powyżey rzeczonego Starostwa dopełnioną była.

— 7 —
Kommissya Woiewódzka wzywa tyle razy wspomnionych sukcesorów, iżby niezawodnie osobiście lub przez umocowaną od siebie do tego osobę stawili się na tym terminie w Biórze Kommissyi Woiewództwa Sandomierskiego Sekcyi Ekonomiczney przed delegowanym z dowodami wszelkich pretensyi oraz opłaconych podatków i czynszów do ukończenia inkameracyi i obrachunków koniecznych potrzebnych. W przeciwnym zaś razie, czynność ta zaoocznie dokończoną będzie i wszelkie reklamacye sukcesorów później pokładane, odrzuconemi zostaną.

Radom dnia 25. Listopada 1828 r.

Prezes DEBOLI

Sekretarz Jlny R: Roszkowski.

Wydział Skarbu Sekcyi Ekonomicznej Nr. 67,057.

KOMMISSYA WOJEWÓDZTWA SANDOMIERSKIEGO.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Podaje do publiczney wiadomości, iż niektóre realności w Dobrach Rządowych Pogórnicznych z dniem 1. Czerwca 1829 r. wolne są do wydzierżawienia, których licytacya od summy poniżey wyrażonych rozpoczynać się będzie w terminach.

dnia 30. Stycznia 1829 r.

1. Wójtostwo Dziurów	—	—	Złp. 546.
2. Propinacya nad Kamienną	—	—	— 10,500.
3. Propinacya nad Bobrzą	—	—	— 12,204.
4. Cegielnia w Suchedniowie	—	—	— 1,309. gr. 12.
5. Wapielnia w Starachowicach	—	—	— 1,120.

dnia 31. Stycznia 1829 r.

6. Propinacya w Suchedniowie	—	—	— 12,200.
7. Propinacya w Oddziałach Kuźnicznych w Hrabstwie Szydłowieckim Kamionna i Mroczków	—	—	— 15,222. gr. 18. 1/2
8. Cegielnia tamże	—	—	— 449.
9. Młyn na Bugaju pod Wąchockiem	—	—	— 125.
10. Folwark Chwałowice	—	—	— 7,200.

Każdy przeto pretendent opatrzonej w kwalifikacyą Postanowieniem Namiestnika Królewskiego z dnia 24. Stycznia 1818 r. przepisana, tudzież w gotowiznę na vadium 1/4. część summy pro pratio fisci ustanowioney odpowiednie stawić się zechce w Biórze Kommissyi Woiewódzkiej w Sali zwykłych iey posiedzeń w Radomiu, gdzie licytacya odbywać się będzie.

Warunki ogólne podług których wydzierżawienie nastąpi, wolne są w ka-

Żdym razie do przyezrenia, nadto oznaymia się i to pretendantom, że §. 19. ogólnych warunków, co do sprzedaży Dóbr zupełnie wypuszczony będzie, albowiem Dobra Pogórnicze oá tego przeznaczenia wyłącza się.

Radom dnia 16. Grudnia 1828 r.

Prezes DEBOLI.

Sekretarz Jlny R: Roszkowski.

Wydział i Sekcyja Skarbu Nro. 71.366.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA SANDOMIERSKIEGO.

Podając do powszechnéy wiadomości Wykaz Miast w których Dochody Konsumcyjne od 1go Stycznia 1829. wydzierzawione zostały, poleca Kommissya Wojewódzka wszystkim tak Urzędóm Skarbowym iako też i Administracyjnym ażeby Dzierżawcom tychże dochodów, tak przy obięciu onych w dzierżawę iako też w Trakcie dzierżawy, wszelką pomoc bądź na piśmie bądź ustnie żadaną w stosunku przepisów i warunków Kontraktu dodawały tak spiesznie aby praktykowane dotąd skargi miejsca nie miały, gdyż w razie udowodnionéy zwłoki każdy na szkodę Skarbu, winny do surowéy odpowiedzialności pociągnięty zostanie.

Radom dnia 17 Grudnia 1828 r.

Prezes DEBOLI.

Sekretarz Jlny R: Roszkowski.

W Y K A Z

Miast w których Dochody Konsumcyjne na r. 1829 wydzierzawione zostały.

Najpóźniej:	NAZWISKA MIAST	NAZWISKA DZIERŻAWCOW	Lata dzierżaw	Roczna dzierżawa	
				Złote	gr
1.	Cmielów	Kazimierz Kowalski	1.	3,215.	15
2.	Gowarczów.	Nuta Winced Nayfeld	1.	8,130.	—
3.	Jastrzab	P Prędowski	2.	852	—
4.	Iwaniska	Ludwik Łepicki	1.	2,317.	—
5.	Klimontów.	Salczy Maleczewski	1.	4,240.	—
6.	Końskie	Boruch Rosenfeld.	2.	50,733	—
7.	Koprza wnica.	Antoni Wiktor	1.	3,500.	—
8.	Lasocin	Maxym Jasiński	1.	512.	—
9.	Magnuszów.	Ordynat Zamoyski	1.	2,524.	—
10.	Opoczno	Pinkus Lutzye	1.	18,300.	—
11.	Ostrowiec	Moniek Lichtenberg Mintz	2.	9,000	—
12.	Polaniec	Apolinary Górski	1.	3,269.	—
13.	Radzysze.	Mosiek Wisłeki	4.	8,000.	—
14.	Raków	Wyniech Przybyłko	1.	4,161.	—
15.	Sienno.	Wincenty Nowosiółki	1.	2,265.	—
16.	Skaryszów.	Sebastyjan Jobkiewicz	3.	4,365.	—
17.	Stupia	Antoni Malewski	1.	2,030.	—
18.	Szydłowice	Michel Cokier d) Alpert	3.	15,700	—
19.	Wierzbik	Matensz Gajewski	1.	1,300	—
20.	Wyśmierzcze.	Michel Wogar.	1.	2,714	—

Radom dnia 17 Grudnia 1828 roku.

Kommissya Województwa Sandomierskiego.